

Crtež prostora

Šipuš, Matei

Undergraduate thesis / Završni rad

2021

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Zagreb, Academy of Fine Arts / Sveučilište u Zagrebu, Akademija likovnih umjetnosti**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:215:056505>

Rights / Prava: [In copyright](#)/[Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-07-04**

Repository / Repozitorij:

[Repository of the Academy of Fine Arts in Zagreb](#)

Sveučilište u Zagrebu
Akademija likovnih umjetnosti

Preddiplomski studij kiparstva

Crtež prostora
Matei Šipuš

Mentor: Prof. Petar Barišić

2020/2021 u Zagrebu

Uvod – Ideja

Crtež prostora smatram kao svoj unutarnji pogled na stvarnost, na njenu mogućnost promjeni proizvedenoj odabirom. Ljudski aspekt života kroz koji svojim odlukama stvaramo vlastite dužine od svojeg kretanja do stajanja.

Moja pozicija u svojem tijelu, jedna je od mnogih perspektiva koja odlučuje za sebe paralelno spram drugih. U nekom trenutku svojeg života uzimam olovku, komad papira. Sviđa mi se težina olovke u ruci, papir je suh pa mi se često dlake na rukama ježe. Počinjem šarati bez plana, ideje. Sama radnja je zabavna, koncentriram se na zvuk grafita koji dotiče papir i troši se, ostavlja trag. Počinjem gledati predmete, životinje, ljude. Papir i olovka ih uvijek prevode u istu materiju koja onda zove na promjenu, kretanje ili stoji, atrofira. Usvajam različite kombinacije takve stvarnosti preko grešaka i uspjeha. Često se dogodilo da sam se izgubio u razgovoru s idejom koju pokušavam otkriti. Njezin medij putem kojeg komuniciramo uzastopno je ometan sporednim uzbuđenjima. Kroz rad i upornost crteža otkrio sam sebi nove oblike gledanja na svijet i vrijeme. Zbog takve jednostavne discipline snažnije osjećam vrijeme sreće, vrijeme tuge, mira i nemira. Odabrao sam odsjek kiparstva na Akademiji likovnih umjetnosti jer me zanimalo kako sva ova razmišljanja djeluju u formi tijela, kako ih zbog svjetla i tame percipiramo i vežemo dio sebe o njih. Tada sa glinom stupam u dijalog i obraća mi se iz različitih pogleda. Prostorija u kojoj se nalazimo postaje teatar gdje ona, prvo, kroz skriptu čovjeka opisuje nekoga, život i energiju nekoga. Pomoću tih "uputa" i ljudi koji su ih već usvojili sebi otkrivam veselje procesa. Danas ga mogu nazvati procesom odnosno igrom u punom značenju. Slobodu igre u klasi odnosno atelieru usmjerio sam na sakupljanje predmeta među kojima su neki više ili manje imali što za reći i njihovom promjenom se složili ili odupirali. Usporedno promatranjem i aranžiranjem raznog "smeća", vježbao sam crtež i plohu kao skulpturu. Kožarić i Džamonja su vršili najveći utjecaj upravo kroz neke od navedenih procesa i stvorili taj okvir u kojem sam se kao budući radnik i umjetnik ugledao i izgubio.

Crtež prostora

Rad je trodimenzionalni prikaz univerzalnog oblika i tijela. Zakrivljeni raznostranični trokut koji se kroz sva iskustva gledanja pokazao kao logična mjerna jedinica za uočavanje odnosa predmeta i prostora. Njega sam prepoznao i koristio kroz crtanje i modeliranje, kasnije i u razgovoru. Translacija crteža u kojima naglašavam i postavljam njega kao subjekta u skulpturu ima svoj efekt spoznaje bivanja u datom trenutku i prostoru. Opisao bih gledanje u sami fizički pozitiv rada kao "poderanu" sliku onoga što inače tumačimo kao prostor. Materijal koji se pokazao najbliže tankoj grafitnoj liniji jest metalna žica. Tehnikom varenja sam omogućio podizanje olovke sa papira odnosno veću slobodu promjene kuta i odnosa. Rad se sastoji od puno manjih zasebnih komada, koji se onda "kače" međusobno i tvore novi. Time želim stvoriti kretanje i trajanje, neponavljanje. Prikaz zvuka izrađen od "lego kocaka". Za budući život tog organizma ideja je nastaviti izradu segmenata kako bi se ono moglo kretati po neotkrivenim prostorima. Istražiti odnos interijera, eksterijera i gdje su njihove granice.